

Regina Krónika

VII. évfolyam 11. szám

2006. november 5.

« A veszprémi Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja »

Krisztus, a mindenség királya

XI. Piusz pápa 1925-ben a megzavarodott világnak Krisztus király ünnepét adta. Krisztus jogainak elismerését és a világ szomorú helyzetének javítását szándékozta ezzel elérni. Többek között ezt olvassuk a pápai dokumentumban: „Elrendeljük, hogy Krisztust mint királyát tisztelje az egész katolikus világ. Ezzel korunk nyomorúságán kívánunk segíteni, s kiváló orvosságát adjuk annak a pestisnek, amely betegé teszi az egész társadalmat. Korunk pestisén az úgynevezett laicizmust értjük, tévedéseivel és ártó törekvéseivel együtt. Jól tudjuk, hogy ez az istentelenség nem máról holnapra támad”, hanem régóta ott lappang már a társadalom vérkeringésében. Először Krisztusnak minden nemzetek fölött való uralmát kezdték kétségbe vonni. Majd tagadták az egyháznak azt a jogát, hogy az embereket tanítsa, számukra törvényeket hozzon, a népeket irányítsa, és így az örök üdvösségre vezesse. Lassanként annyira becsülték csak Krisztus vallását, mint a hamis vallásokat, ezekkel egész méltatlanul egy sorba állították. Azután a világi hatalomnak vetették alá, és a világi többség kénye-kedvének szolgáltatták ki. Még messzebb mentek azok, akik úgy vélekedtek, hogy az isteni vallás helyét egy bizonyos természetes vallásnak kell elfoglalnia. Sőt akadtak államok is, amelyek azt hitték, hogy Istenre nincs szükség, és amelyek vallása istentelenségből s istenmegvetésből állott. Mindenütt a gyűlölet vetése érik, a népek között az irigység és vetélkedés tüze lángol, amely hátráltatja a béke helyreállítását. A mértéktelen mohóság, amely nemritkán a közjó és

a hazaszeretet látszatával kendőzi magát – ebből támad a polgárok meghasonulása egymással–, és az a féktelen, vak önzés, amely csak a maga javát nézi, és mindent eszerint mér és ítél meg. A házi békét a kötelességről való megfélemlítés és hanyagság teljesen aláásta. A családi kötelék meglazult, s állandósága megingott. Alapjaiban rendült meg s a vesztébe rohan a társadalom. De hogy végül visszatér Üdvözítőjéhez, arra ad jó reményt nekünk Krisztus királyságának mostantól fogva évenként visszatérő ünnepe.

Jézus Krisztussal Isten országa érkezett ebbe a világba, amelyben különböző erők és hatalmak érvényesülnek. Mi az Isten országa? Igazság és szeretet a Szentlélekben. Jézus Krisztus ebbe az országba akar mindannyiunkat összegyűjteni. Tanítása nem politika vagy szociális reform, még csak nem is teológia, hanem az ő tanítása: élet.

Sőt Krisztus azt is mondta magáról, hogy ő a világ világossága, aki tőlünk is azt várja, hogy „legyetek a világ világossága”. Általunk is üzeni akar a világnak. Addig tart az éjszaka, a sötétség, amíg a felebarátomban fel nem ismerem a testvéremet. Amikor

ez megtörténik, akkor felvirrad a nap. Mert a világ Isten gyermekeitől azt várja, hogy a testvériség világosságának legyünk szószólói és megvalósítói. Ha a király visszajön, akkor ezután fog érdeklődni: mit tettünk vagy mit nem tettünk annak a másiknak, aki a testvérünk. Forduljunk Krisztus király felé, és kérjük kegyelmét, hogy az Isten országáról szóló programját meg tudjuk valósítani! Tegyük azt valósággá mások javára, valamint magunk öröme és boldogságára!

**Kozma Imre irgalmas rendi szerzetes,
a Magyar Máltai Szeretetszolgálat
elnöke**

Juhász Gyula Szimpozion

Valahol lenni kell egy lakomának,
Hova hivatalos, kit idelelenn
Halálba üzött az éhség, a bánat,
A reménytelen szerelem.

Valahol lenni kell egy palotának,
Hova bejáratos, kit idelelenn
Minden örömből és fényből kizártak
S elhullt a rögös útfelen.

Valahol lenni kell egy orgonának,
Melyen majd egyszer befejezhetem
A dallamot, mely itt halálba bágyadt
S amely az életem nekem!

A hónap szentje: Avaloni Szent Hugó püspök

A burgundiai királyságban lévő Avalon urának fia volt. Anyja halála után a villard-benoît-i ágostonos kolostorba lépett. Mintegy húszéves volt, amikor a nagy karthauzi kolostorban (Grande Chartreuse) tett látogatását követően karthauzi lett.

1180-ban rendje priorként küldte az első angol karthauzi kolostorba, a somerseti Withambe, melyet II. Henrik építtetett Becket Szent Tamás (lásd: A szentek élete, 738. o.) meggyilkolása miatt vállalt vezeklése részeként. Hugó jól megalapozta a kolostort, amelybe számos különféle rendű és rangú jelentkező kérte fölvetelét; köztük volt a skót Ádám, Dryburgh premontrai apátja is.

1186-ban II. Henrik meghívta Hugót Lincolnnak, Anglia legnagyobb egyházmegyéjének püspökévé. Az új püspök egyik első tevékenysége volt, hogy újjáépíttette székesegyházának keleti kereszthajóját, amely egy évvel korábban földrengés következtében részben leomlott. Ez az új épületrész az angol gótika legkorábbi példáihoz tartozik. Hugó püspök a székesegyház kanonoki stallumait rendszerint jól képzett férfakkal töltötte be, és így módon megalapozta a lincolni teo-

lógiai iskola hírnevét. Walesi Gerald (Giraldus Cambrensis, 1147–1223), aki maga is ebben az iskolában tanult, két életrajzot is szerkesztett Hugó püspökről, s ezek értékes kiegészítései a Magna vitának, amelyet káplánja, Eynshami Ádám írt.

Hugó püspök az egyház és a lincolni püspöki szék jogainak erőteljes védelmezője volt az angol királlyal szemben. Felszentelése után nem sokkal nagyon megharagította II. Henriket, mert egyik udvari főerdészét kiközösítette, és megtagadta, hogy egy királyi hivatalnokra kanonokságot ruházzon, de a király kérésére létrejött találkozásuk alkalmával kibékültek.

Később Hugó ellentéte I. Richárdal abból fakadt, hogy elrendelte a király: az angol nemesség támogassa őt háromszáz lovaggal, s ezek egy évig álljanak a szolgálatára Franciaországban. Hugó püspök elutasította ezt a méltánytalan kívánságot, majd Franciaországba utazott, hogy kibéküljön Richárdal. A középkor más szentjeihez hasonlóan Hugó is különleges szeretettel törődött a bélpoklosokkal; gyakran meglátogatta kórházait, gazdag ajándékokat vitt nekik, intette őket, hogy türelemmel viseljék szen-

vedéseiket, és gyengéden megcsókolta azokat, akiket leginkább csúffá tett a betegség. – Tevékeny szeretete kiterjedt a zsidókra is, akiket az üldözések idején támogatott. Amikor Hugó földi maradványait Lincolnba vitték, a zsidók úgy siratták, mint Isten hűségese és hívó szolgáját. – Különleges szeretetet és jóindulatot tanúsított a gyermekek és az állatok iránt is.

Bár Hugó Lincoln püspöke volt, a későbbiekben Witham karthauzi kolostorát is vezette, s minden év őszén ott töltött egy-két hónapot. Röviddel halála előtt még egyszer meglátogatta a nagy karthauzi kolostort; áthaladt Párizson, ahol a professzorok és diákok lelkes fogadtatásban részesítették. Visszafelé utaztában Londonban halt meg 1200. november 16-án. Azon a napon, amelyen holttestét visszavitték Lincolnba, több csoda történt. Nagy sokadalom jött össze a városban; fejedelmek, püspökök és nemes urak vették fel a tisztességért, hogy koporsóját vihessék az utcán.

Hugót 1220-ban avatták szentté. Az arany ereklyetartót, amelyben maradványait őrizték, a reformáció idején elpusztították, ereklyéi elvesztek.

(Forrás: A szentek élete)

Ima az evangélium terjedéséért

Mindenható Istenünk, te azt akartad, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére. Tekints a sok aratnivalóra, mindazokra, akik szomjazzák evangéliumod tanítását, és küldj munkásokat aratásodba, hogy minden emberhez eljusson az örömhír!

Add nekem, Uram, Szentleked erejét, és küldj engem is, hogy az evangélium lelkes hirdetője legyek! Erősítsd bennem, Istenem, a hivatástudatot, hogy az én feladatom is az emberek üdvösségének szolgálata.

Táplálj minket, Urunk, igéddel és

szent testeddel! Gyűjtsön össze és formáljon minket egy közösséggé az igazság tanítása, és támogasson bennünket a szentségek ereje, hogy előbbre jussunk az üdvösség és a szeretet útján!

Add, hogy az evangélium hirdetése megteremje gyümölcsét, és általa megdicsőüljön a te neved a világon.

Imádság

Uram, vakságban vagyunk, és gyakran megtevesztenek a látszatok. Ha igazlító szemmel magamba nézek, azt kell megállapítanom, hogy soha semmi teremtmény jogtalanságot

nem követett el ellenem, ezért jogosan én sem panaszkodhatom terád. Mivel gyakran és súlyosan vétkeztem ellened, akármely teremtmény méltán támad rám.

Kijár nekem a szégyenvallás és a megvettetés, téged pedig megillet a dicséret, tisztelet és dicsőség. S ha azon nem igyekszem, hogy örömet viseljem bármely teremtménytől a megvetést, az elhagyatást, azt, hogy egészen semminek lássanak; akkor nem juthatok el a belső békére és megszilárdulásra, sem arra, hogy lélekben megvilágosodjam és egészen egyesüljek veled.

Kempis Tamás

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Szeptemberi számunkban Babits Mihályról, a 65 éve elhunyt költőről emlékeztem meg. Prófétaiküldetéséről, békevágyáról, európai műveltségéről és műfordítási tevékenységéről szoltam.

Hatalmas biblikus művében, a Jónás könyvében korának bűnös Ninivéjére lesújtó, a békéért kiáltó költő remek formaművész is. Ezt Paysages Intimes versciklusának egyik legszebb darabjával mutatom be, melynek címe Mennyei színjáték:

„Láttad? / Piros kis fellegek fedték imént a fél eget / mint egy eltépett mennyei nagy rózsa hulló szirmai. // De jött a hamvas szürkület, s mind-egyik bús lett, szürke lett, / mint óriás lótt madár tolla, ha hullva szerte száll. // És most lejött a csendes éj, s fehér lett újra mind, fehér. / Szerettem rajtuk ezt a színt. / De jött egy szél s elvitte mind. / Láttad?”

Szinte színes fotószerűen, hangulatképekben villantja fel a múltó pillanatok szépségét. Már a címével is – mintha öntudatlanul – a későbbi Istenre találás pillanatnyi kegyelmének előképe lenne csodálatos jelzőivel, alliterációival.

Kérdései hozzánk is szólnak: „Láttad? Vedd észre!”

Ugyancsak magas formaművészetéről, egyúttal gondolatiságáról tanúskodik sokak által ismert elégiája, az Esti kérdés 1909-ből. Olyan a vers kezdete, mint egy mélyhegedű hangja szordínóban, halkan sutto-gva:

„Midőn az est, e lágyan takaró / fekete, síma bársonytakaró, / melyet terít egy óriási dajka, / a féltett földet lassan eltakarja / s oly óvatosan, hogy minden fűszál / lágy leple alatt egyenesen áll / és nem kap a virágok szirma ráncot / s a hímes lepke kényes, dupla szárnyán / nem veszti a szivárványos zománcot / és úgy pihennek e lepelnek árnyán, / e könnyü, síma, bársonyos lepelnek, / hogy nem is érzik e lepelt tehernek”

Majd a metaforák és alliterációk gazdag világából kiindulva, a páros és keresztrímeket váltogatva sorolja: kire hol talál rá takarójával az este. Otthonukban, kávéházban, hajón vagy vonaton utazva, idegen városokban vagy a múlt emlékeibe merülve járnak a csupa szépség, gyönyör között.

A vers második részében a mélyhegedű hangja tremolóba csap át, gyors egymásutánban ismételve a kérdéseket: „ez a sok szépség mind mire való? [...] minek a selymes víz, a tarka márvány? [...] miért az emlékek, miért a multak? [...] miért a végét nem lelő idő? [...] miért nő a fű, hogyha majd leszárad? / miért szárad le, hogyha újra nő?”

Ezek a kétkedő kérdések olyan emberiek, szinte magunkra ismerünk, hogy aztán gondokban, betegséggel küszködve végre Isten válaszol kétségeinkre, miként Babitsnak is.

A költő az 1930-as évektől egyre betegebb. Isten gyertyája című versében még lázad Isten akarata ellen.

„Inog a láng már és tövig ég / bölcs, szent, konok kezeidben.”

S a refrénben nyugtalanul kérdi: „mit akarsz velem, Isten?”

1937-ben Balázsolás című versében Szent Balázshoz, a torokbajosok védőszentjéhez könyörög: „segíts rajtam, Szent Balázs! [...] Te már mindent tudsz, túl vagy minden-nen, / okos felnőtt! Te jól tudod, / mennyi kint bír az ember [...] s mit ér az élet... S talán azt is, hogy nem is / olyan nagy dolog a halál.”

1939-ben, a Jónás imájában így panaszkodik:

„Hozzám már hűtlen lettek a szavak, / vagy én lettem mint túláradt patak [...] Óh bár adna a Gazda patak / sodrának medret, biztos úton [...] mielőtt egy mégvakabb és örök / Cethal szájában végkép eltűnök [...] vagy míg az égi és ninivei hatalmak / engedik hogy beszéljek s meg ne haljak.”

A Zsoltár férfihangra című – Consolatio mystica alcímű – versben már az Atya terveibe belenyugvó költő üzen mindnyájunknak.

„Tudod hogy érted történnek mindenek – mit busulsz? / A csillagok örök forgása néked forog / és hozzád szól, rád tartozik, érted van minden dolog / a te bűnös lelkedért. [...] Mert kedvedért alkotott mennyet és földet és tengereket, / hogy benned teljesedjenek [...] s napba mártotta ecsetét, / hogy kifesse lelkedet.”

Íme, a filozófus Babits, aki maga válaszol az Esti kérdés miértjeire.

Ugyanezt a bizonyosságot üzenik nekünk Dante Isteni színjátékának befejező sorai Babits fordításában:

„Csüggedtem volna, lankadt képzelettel, / de folyton-gyors kerék-ként forogtatt / vágyat és célt bennem a Szeretet, mely / mozgat napot és minden csillagot.”

Az ő fordításában olvasom gyakran Aquinói Szent Tamás himnuszának legszebb sorait:

„Sebeid Tamásként látnom nem lehet, / mégis Istenemnek vallak Tégedet. / Hadd, hogy egyre jobban hinni tudjalak, / Tebenned reméljek, Téged vágyjalak.”

Az első baba-mama klub

Részletek Liliom és Gergely naplójából

Liliom (15 hónapos): Ma reggel anyukám elvitt egy idegen helyre. Itt még sosem voltam előtte. Azt mondta, valamilyen klubba megyünk. A teljes

én voltam vele. Mindent megosztottunk egymással. Sajnos hamarosan elindultunk haza, nem is tudom, miért, pont amikor már minden olyan jó volt. Remélem, anya máskor is elvisz a klubba!

Fotók: Tátrai Radics Rita

nevet nem tudtam megjegyezni, olyan bonyolultnak tűnt. Amikor megérkeztünk, ott volt Ili néni, meg Rita néni Gergellyel. Engem leültettek Gergely mellé a földre. Sok új játék volt, de egyikhez sem érhettem hozzá, mert Gergely mindent kivett a kezemből, ami csak megtetszett. Így csak ültem, figyeltem, nem is nyúltam semmihez. Egyszer csak anyukám az ölébe vett, olyan jó volt! Megnyugodtam, és elhatároztam, hogy mégiscsak játszom egy kicsit. Mivel tudtam, hogy Gergely mindent kiesz a kezemből, ezért nem is ellenkeztem, szépen adtam neki mindent a kezébe. Ez aztán jó móka volt! Ili néni elkezdett dicsérni, milyen jószívű vagyok. Egyre jobban tetszett a játék. Gergely egyszer csak azt mondta: Milyen jószívű a Liliom! Odajött hozzám, megölelt, megpuszilt, és megsimogatta a fejemet. Onnantól kezdve már azzal játszhattam, amivel csak szerettem volna, mert Gergely is éppen olyan jószívű lett velem, mint

Gergely (közel 3 éves): Ma reggel anya azt mondta, hogy baba-mama klubba megyünk. El nem tudtam képzelni, hol lehet ez a klub. Aztán ahogy közeledtünk, rájöttem, hogy a plébániára megyünk. Már többször voltam ott, a

gyermekmise után. Ismerős volt a szoba. Benyitottam, de csodálkoztam. Hol vannak a többiek? – kérdeztem anyától. A Regina Gyermekklubban sok gyerek szokott lenni. Itt csak én voltam az egyedüli kisgyermek. De aztán hamar találtam magamnak elfoglaltságot. Ili néni olyan klassz játékokat hozott, egyből mindegyikkel szerettem volna játszani. Kis idő múlva megérkezett Liliom az anyukájával. Ez aztán nemigen tetszett nekem. Képzeljétek el, Liliom nem tudott velem labdázni, de el akarta szedni az én játékaimat! Ezt nem hagyhattam... Kérte anya, legyek jószívű, de ez olyan nehéz volt. Nem sikerült. Aztán labdázottunk anyával, meg játszottunk, gyakoroltuk a színeket. Valahogy a sárgát, a pirosat meg a kéket mindig összekeverem. Zsófi néni hozott nagyon érdekes, fából készült játékokat, azok nagyon tetszettek. Az tetszett még, hogy ha anyát hívtam, hogy játsszon velem, nem azt mondta: mindjárt, majd ha befejezem a mosogatást, majd ha végeztem a vasalással, majd ha kisült a hús, stb stb. Biztos ismeritek ezeket a „majdha” mondatokat, hanem egyszerre volt ideje rám. Figyelt rám, és sokat játszottunk együtt. Kis idő múlva Liliommal is összebarátkoztam, és én is tudtam jószívű lenni vele. Még meg is ölelgettem. Anya pont le is tudta fényképezni, ti is láthatjátok a képet. Van egy hatalmas kék labda is, amire rá lehet feküdni, Ili

néni sokat hintáztatott rajta. Amikor haza kellett indulni, első szóra szót fogadtam! Odafutottam anyához, megöleltem, és azt mondtam neki: Anya, nagyon szeretlek! Gyerekek, ha még nem vagytok ovisok, ti is gyertek el anyukátokkal! Kipróbálunk új játékokat, énekelünk, mondókázunk, ha van kedvünk, színezünk, gyurmázunk, lehet beszélgetni is, vannak érdekes, anyukáknak szóló cikkek, könyvek, de ami a legfontosabb: anyukátok rátok fog elsősorban figyelni, és csuda klassz délelőtt vár rátok!

A baba-mama klub vezetői:

Feketéné Timár Zsófia gyógytornász
88/788-424

Gurgutné Kremó Ili 20/255-00-55

Időpontja és helyszíne: Hétfő délelőttönként fél 9-től fél 11-ig a plébánián

Minden hónap 2. szombatján az ovismise után a Regina Gyermekek-klubban játszoházat szervezünk, melyet szilágyis tanító nénik tartanak. Az első alkalom november 11-én, szombaton lesz. Szeretettel meghívunk minden ovist a Márton-napi játszoházunkba.

A csütörtöki szentségimádási napokat egy-egy közösség számára felajánljuk. Lehetőség szerint ezeken a napokon az adott közösségből minél többen vegyenek részt rajta. Szentségimádások november hónapban: 16. Rózsafüzér-társulat 23. Hitoktatók 30. Schola Regina

Rejtvények

Krisztus király vasárnapján, amely egyúttal az egyházi év utolsó vasárnapja is, Jézusnak Pilátus előtt mondott egyik mondatát találhatod ki. A rejtvény megfejtésének módszere már ismerős: A megadott szavakat meg kell keresned, majd áthúznod, és a megmaradt betűkből kell összeolvasni a kívánt mondatot.

Megadott szavak: **PILÁTUS, KRISZTUS, KIRÁLY, DÁNIEL, PRÓFÉTA, ORSZÁG, TANÚSÁG, IGAZSÁG, VILÁG, SZOLGA, EVANGÉLIUM, TANÍT.**

Elérkeztünk az egyházi év utolsó vasárnapjához. Ezen a napon úgy tekintünk Jézusra, mint a mindenség királyára. Ő nem olyan király, mint a földi királyok és uralkodók. Jézus Krisztus az igazság, a béke és a szeretet királya. (Jn 18,33-37)

Feladat: állítsd helyes sorrendbe a szétrázódott két mondat szavait!

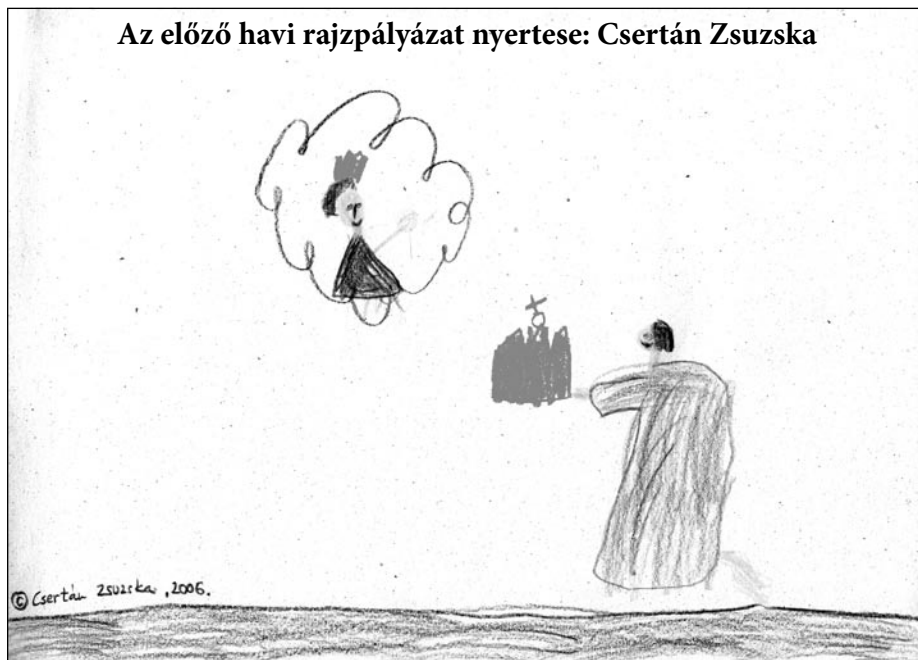
1.
.....
2.
.....

S U T Á L I P T K D
Z E A A E Z É A R Y
O G N N I O G N I L
L Á Í R N S Á Ú S Á
G Z T Z Á Á S S Z R
A S G O D M Z Á T I
P R Ó F É T A G U K
N O E M I N G N S É
T V A L Ó V I L Á G
E V A N G É L I U M

harcra kelnének
2. ha ebből kezére
országom ne kerüljek
a világból nem ebből
szolgáim
volna való.
1. az én a zsidók
hogyan
az országom

A megfejtéseket a nevetekkel és életkorotokkal együtt adjátok le a sekrestyében!

Az előző havi rajzpályázat nyertese: Csértán Zsuzska

„Krisztust hirdetjük mindenkinek”

Katolikus kiadványok szerkesztőinek országos találkozója Péliföldszentkereszten

Az egyház a világi sajtóban jellemzően három esetben jelenik meg: 1. ha pénzt kér; 2. belső torzalkodások esetén; 3. ha valamilyen botrány van – jelentette ki Szőnyi Szilárd, aki világi sajtónak, a Heti Válasznak a munkatársa.

Ugyanakkor, miért is akar az egyház a médiumokban szerepelni? Elsősorban azért, mert missziós programot kaptunk Istentől; mert azt akarjuk, hogy minél többen eljöjjenek a rendezvényeinkre, és olyan képet akarunk kialakítani magunkról, amely vonzóvá teszi az egyházat. Az újságírás szakma, feladata, hogy jól adja el azt, amit tud. A leírás manapság, az írott anyagok dömpingjében kevésbé hatásos, akciót kell szervezni, ügygé kell tenni azt a témát, amire fel akarjuk hívni a figyelmet.

Minőségre kell törekednünk a tartalomban és a formában egyaránt! Ennek eszköze az egyszerűség, érdemi, kifejező címek, rendezettség és műfaji változatosság – ezeket a célkitűzéseket Bethlenfalvy Gábor, a Magyar Nemzet újságírója és az Igen felelős kiadója ismertette, miután rövid médiatörténeti áttekintést kaptunk tőle. Jelenleg a negyedik korszakot éljük, amelyben új kommunikációs technikák jelentek meg: új rádió- és tévéadók, valamint

az internet. Az egyén kiszolgáltatottá vált a médiatársadalommal szemben. A közösségi médiumok alternatívául szolgálnak az olvasók számára, értékes tartalmat közvetítenek azoknak, akik a tömegmédiának nem célpontjai.

Lányi Béla verbita szerzetes a miszsió és az újságírás kapcsolatát boncolgatta. Válaszolnunk kell a kihívásokra, amelyek világnézeti, nemzetközi és szociális érzékenység területén jelentkeznek. Gyakran kerüljük a konfliktusokat, holott ez erkölcsi destabilizálódáshoz vezethet. Meg kell találnunk, hogyan érhető el az emberek a jelenlegi élethelyzetükben. Fontos a tanúságtétel, mert az emberek hajlamosabbak a tanúknak hinni, mint a tanítóknak. A sajtómunka lelki munka legyen! Bele kell élnünk magunkat a más nevelést kapott helyzetébe. Szemléletesen tárjuk eléjük a tanítasokat (pl. tudósítással), hogy értsenek velünk egyet. A cél: keresztény közösségek létrehozása, és az egyház elvezetése az érettségre.

Papp Tamás atya, az Új Ember főszerkesztője kiemelte, hogy az evangelizáció parancsát követjük, amikor az újságunkat szerkesztjük. Hangsúlyozta, hogy össze kell fognunk azokkal az erőkkal, akik ugyancsak a keresztény

értékrendet képviselik, közösen vállalva a felelősséget azért, amire mindenki meghívást kapott. Töltekezzünk meg Krisztus szeretetével, és így lesz ereje az igehirdetésünknek!

A tartalmi kérdéseken kívül formai követelményeknek is meg kell felelniük lapjainknak. Ehhez nyújtottak segítséget különböző szakemberek a helyesírás, a nyelvhelyesség és a tipográfia területéről.

A szeptember 22–24-ig tartó találkozó folyamán végig éreztük a vendéglátó szalézi szerzetes testvérek szerető gondoskodását, akik a rendházukhoz tartozó vendégházban, csodálatos környezetben fogadtak minket. Hálás köszönettel tartozunk nekik, és sajtoreferensüknek, Lengyel Erzsébetnek, aki szervezőként és háziasszonyként is igazi otthon teremtett nekünk. Az Öregkőre tett kirándulás alatt és esténként igazán józú beszélgetéseket folytattunk. Ismét sikerült egymást és magunkat is meggyőzni arról, hogy erőfeszítéseink talán nem hiábavalók, még ha olykor nehézségekbe is ütközünk.

A találkozó végén megegyeztünk abban, hogy tartjuk egymással a kapcsolatot, anyagokat cserélünk, és a következő évben ismét találkozunk. A találkozó lezárásaként szentmisén vetünk részt, ahol hálát adhattunk Istennek az eddigi segítségért, és további munkánkhoz támogatásért folyamodhattunk.

Demény Anna

Szabadság és demokrácia

Október 23-án este, a színházkertben megtartott városi ünnepség után ehhez kapcsolódóan Márfi Gyula érsek atya mutatott be szentmisét templomunkban. Az ő gondolatait foglaltuk össze néhány mondatban:

A mai ünnep középpontjában a szabadságért folytatott harc áll. 1956 őszen Magyarországon az emberek összefogtak, hogy lerázzák magukról az idegen megszállást és a zsarnokságot.

Akkor látjuk meg igazán, milyen fontos a szabadság, ha a hiányát érezzük.

A szabadság hiánya megfoszt a szeretet gyakorlásának, a képességek kibontakoztatásának lehetőségétől és az önkéntességtől, de olyan fontos dolgoktól is, mint a hivatás

vagy a vallás szabad gyakorlása, vagy akár a házastárs választása. Szabad, demokratikus országokban az emberek többféle iskolatípus közül választhatnak, akár felekezetiüket is, és nem engedhető meg a negatív diszkrimináció velük szemben. Az ezekben az intézményekben tanulók ugyanolyan mértékű támogatásra jogosultak, mint azok, akik az állami oktatásban kívánnak részt venni. Ugyanez vonatkozik az egészségügyi intézményekre is. Természetesen, nincs demokratikus választás sem szabadság nélkül.

Ugyanakkor szólni kell a szabadság veszélyeiről is. A szabadsággal helyesen élni nehezebb, mint a rabságot elviselni. Ezzel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy Európa

„szabadságmérgezésben” szenved. Hazugság-spirálban vergődünk, mindennapos a csalás, a magzatgyilkosság és egyéb Isten elleni vétkek. Szellemi, lelki, erkölcsi rabságba taszítjuk saját magunkat, leépülünk, pedig nem állunk hadban senkivel. A túladagolt, a szabadosságra átcsapó szabadság, az élvezetek halmozása veszélyes. A saját belső diktatúránktól szabadulni nagyon nehéz.

Mit tehetünk?

Forduljunk bizalommal a názáreti Jézushoz, akinek szabadító kegyelme segítségével tudunk lelkileg megújulni. Jól illenek ide Adamis Anna sorai:

„Bocsásd meg az éveket
Mikor nem voltam veled
És adj erőt
És adj időt”

Demény Anna

„Tetőtéri esték”

Tihanyban

november 10-én 17 órakor

Pénz, kereszténység

címmel

Kindler József

tart előadást.

Kitekintő

„Fogadd el, fogadj el!”

A dákai „Batthyány Ilona” fogyatékosok otthona volt a házigazdája Veszprém megyében a Kézénfogva Alapítvány „Fogadd el, fogadj el!” országos programsorozatának. Az egész országra kiterjedő programsorozat feladata, hogy az ép és értelmi fogyatékos embereket közelebb hozza egymáshoz. Remélhetőleg a gazdag, színes programot kínáló rendezvény, melyet a helyi polgármesteri hivattal közösen rendeztek, eléri célját, és

észrevehetően csökkennek az előítéletek, és sajnálat helyett az elfogadás lesz a hangsúly a fogyatékkal élőkkel szemben. A Veszprém Megyei Önkormányzat hivatalát Erdélyi Gézné szociális szakreferens képviselte a rendezvényen.

Díjazott: a Paloznaki Hímzőkör

Budapesten, a Mezőgazdasági Múzeumban nyitották meg az idei országos kézművespályázat legjobb alkotásaiból rendezett kiállítást. A megyei önkormányzat díját a Paloznaki Hímzőkörnek Patka László kulturális referens adta át.

Kapkodd a lábad...

A nyírlaki Pszichiátriai Betegek Otthona „Kapkodd a lábad!” elnevezésű programot szervezett a megyei fenntartású intézmények lakói és dolgozói részvételével. Az otthon parkja volt a helyszíne a gazdag sport- és kulturális eseményeknek. A meghívást elfogadó sérült fiatalok lelkesedésében nem volt hiány, teljes erőbedobással küzdöttek a jó eredményekért, valamint a helyezésekért járó jutalmakért. A legjobbaknak járó kupákat Erdélyi Gézné, a hivatal Egészségügyi, Szociális és Gyermekvédelmi Irodájának szociális szakreferense adta át.

Humor

A város autóbusz-állomásán egy negyvenéves, jól szituált férfi száll le autóbuszról. Megkérdezi a hatvan éven körüli férfit:

- Nagyapa, hogyan jutok el leggyorsabban a megyei kórházba?
- Ha még egyszer azt mondja nekem: nagyapa, sehogy...

Két részeg ballag hazafelé. Az egyik szól cimborájához::

- Most csak egyetlen kívánságom volna.
 - Mi az?
 - Szeretnék egér lenni.
 - De miért?
 - Mert a feleségem csak az egértől fél.
-
- Anyu! Igaz, hogy a bolhát is Isten teremtet?
 - Bizony, azt is ő.
 - Babramunka lehetett.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai novemberre:

Általános: Hogy az egész világon vége legyen a terrorizmus minden formájának.

Missziós: Hogy a hívők erőfeszítése által, együtt a társadalom élő erőivel, széttörjük az afrikai fejlődést akadályozó új és régi bilincseket.

A karitászcsoport gyűlése: november 8. és december 6.

November 9. a **lateráni bazilika felszentelésének** az ünnepe. Ez a templom a pápák címtemploma, a felszentelésének a megünneplésével kifejezzük a közösségünket a pápával.

Ugyanezen a napon este ½ 6-kor az egyházi iskolákban végzett öregdiákok megemlékező szentmiséje lesz templomunkban az elhunyt tanáraikért és diaktársaikért.

November 11. Tours-i **Szent Márton** püspök emléknapija.

November 12-én a reggel 8 órai szentmise ifjúsági ének- és zenekaros szentmise lesz.

November 19. **Árpád-házi Szent Erzsébet**, a felebaráti szeretet nagy szent-

je napja. A vasárnap miatt liturgikus ünnepe nem lesz. Ünnepehez kapcsolódóan azonban ezen a napon tartunk a karitás javára **országos gyűjtést**.

November 19-én 17 órakor **egyházmegyei kórustalálkozó lesz** a Szent Margit-templomban, melyen templomunk kórusa is részt vesz.

November 22. **Szent Cecéliának**, az egyházi zene védőszentjének az emléknapija.

November 26. az utolsó évközi vasárnap, **Krisztust, a mindenség királyát ünnepeljük**. A délelőtt 10 órai szentmisét követően imádkozzuk el a Jézus Szíve litániát a felajánló imával.

Ugyanezen a napon du. 3 órakor tartja az **egyházközségi képviselő-testület** a soron következő rendes gyűlését.

November 30. **Szent András** apostol ünnepe.

December 3-án kezdődik az **új egyházi év**, advent 1. vasárnapjával. „C” liturgikus év lesz, ami azt jelenti, hogy a vasárnapi evangéliumokban általában Szent Lukácsot olvassuk.

Advent folyamán minden hétköznapi **hajnali szentmisét** mondunk reggel 6 órakor. A szokásos reggel 7 órai szentmisék elmaradnak.

Miserend

Hétfőtől szombatig: 7 órakor

Szerda és szombat: 18 órakor is

Elsőpéntek: 18 órakor is

Vasár- és ünnepnap: 8, 10, 11.30, 18

November 12-én 8 órakor gitáros szentmise

Lelkiségi foglalkozások

Hétfő: 18 órakor felnőttkatekézis a plébánián

Szerda: 18.30 órakor bibliaóra a templomi hittanteremben

Csütörtök: 18 órakor szentségimádás

Péntek: 19 órakor ifjúsági hittan a közösségi házban

Szombat: 18 órakor kóruspróba a templomi hittanteremben

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: *Brenner Noémi Magdolna* október 14-én, *Jámbor Réka* október 22-én, *Edvy Anna*, *Edvy Levente László* és *Gácser Sarolta Kíra* október 29-én.

...mert szentségi házasságot kötöttek: *Fésüs Tamás* és *Leiner Viktória* október 14-én.

...mert az örök hazába költöztek: *dr. Mátay Imre Györgyné Boda Ilona* (75 éves) szeptember 27-én, *Tolnai Mihályné Ring Erzsébet* (70 éves) október 6-án, *dr. Mihálffy Ferenc* (104 éves) október 12-én, *Csabafi Lajosné Wild Annamária* (93 éves) október 13-án, *Amrein Károlyné Frastyá Mária* (84 éves) október 28-án.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 600 példányban

Felelős kiadó: Tóth Gyula plébános
Szerkesztőség: a plébánián,
Veszprém, Dózsa György út 9.
Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Adonyi Krisztina,
Demény Anna,
Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecké	Evangélium
nov. 12.	1Kir 17,10-16	Zsid 9,24-28	Mk 12,38-44
nov. 19.	Dán 12,1-3	Zsid 10,11-14.18	Mk 13,24-32
nov. 26.	Dán 7,13-14	Jel 1,5-8	Jn 18,33b-37
dec. 3.	Jer 33,14-16	1Tessz 3,12-4,2	Lk 21,25-28.34-36